

BOSNIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 BOSNIAQUE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 BOSNIO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning) Lundi 22 mai 2006 (matin) Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

2006-0035 3 pages/páginas

Napišite komentar na **jedan** od niže navedenih odlomaka:

1. (a)

5

15

25

Poslije bezumnog i teškog radnog dana većina prebivalaca ovog krtičnjaka uvlačila se u svoje boksove i odmah tonula u duboki san. Ali neki od njih još uvijek su nerado išli u barake, i dugo su se odmarali za barakama. Međutim, bilo je i takvih koji nikako nisu nalazili mira, i dugo su tumarali utroje, udvoje ili pojedinačno.

Osjećajući teški duševni umor, Simo je lutao sam. Njegov nos je postao još veći, obrazi se uvalili, oči upale i pod njima se urezali tamni kolobari. Zglobovi kao da su zarđali — sagnuti se ill ispraviti za njega je bilo čitavo mučenje i zahtijevalo je veliko naprezanje volje. Sav se nekako olinjao i pogrbio. Dogegavši se do kuhinje, zastade. Večera je davno podijeljena, u kuhinji nikoga i ništa nema, ali Simo se nageo na kuhinju i gunđa. Šta sve čovjek osjeća kada je gladan. Stalno 10 čujem nekl šum, nekakve daleke glasove, osjećam neki poznati i prijatni miris jela... Doteturavši do kanala, on se zaustavi. Ovaj kanal je za nas i nužnik, i vodovod, i kupatilo, i đubrište i sve što zatreba. Ko bi mogao ovo odvratno pojilo, ovo mulje nazvati vodom? A ljudi ga ipak, piju... — on se s mukom nagnu i zahvati u porciju tog mulja. Dugo je zatim stajao i buljio u prazninu, a onda otrese glavom. Šta je ovo sa mnom. Zašto me tako uporno prati Sidin lik?... Zašto su svi moji snovi i sve moje jave prepleteni ženom kojoj sam tako lakomisleno život upropastio? ... On se umorno spusti i sjede pored kanala. Htio je da ovdje u noćnoj tišini porazmisli o svemu oko sebe. Trebalo bi voditi dnevnilk i zapisivarti sve to što se događa oko tebe i u tebi. Gorko se osmjehnu. Dnevnik? A sve se izmiješalo i zaplelo, ne znaš ni kad je dan ni kada je noć. I, onda, zar se može voditi dnevnik bezimenih dana ... Niko više ne zna koji je danas dan. Uostalom, i 20 zašto nam je to potrebno? Ime dana je potrebno zaljubljenim brucošima, datumi su potrebni onima koji izdržavaju neku kratkovremenu i zakonom određenu kaznu, a nama ... — dostižući svoju misao, on zatvori oči. Pomisliš ovako šta si izgubio lišivši se slobode, šta si mogao postići, kakve radosti doživjeti, i onda još dodaš da si pretvoren u krpu koju svaka fašistička čizma može da ćušne ... i u duši se rađa osjećanje kome ni ime ne možeš da smisliš ... Njegova duševna napregnutost iznenada splasnu, njegove vlažne trepavice zatreptaše. On leže na zemlju. A kada je, ukočivši se od ležanja na vlažnoj zemlji, otvorio oči, sunce je već bilo s desne strane logora i svojim lepezastim zrakama zlatilo se nad čitavim horizontom. Na suprotnoj obali rijeke raznobojnim iskrama blistale su kapljice rose, a drveće je, kao topli dah života, obavijala para koja se dizala iz grgoljave rijeke. Simo se diže i krenu prema baraci da još pospava, ali upravo kad je došao pred baraku, začu se vika starješina: Ustajanje! Simo popipa otekle noge, koje su sada postale još teže, 30 i progunđa: I to mi se životom zove, vrag da ga nosi!

Derviš Imamović: Granit, Svjetlost Sarajevo, 1970

- Kako je autor prikazao situaciju u ovom odlomku?
- Šta saznajemo o liku Sime?
- Recite nešto o stilu ovog odlomka.
- Kako ste vi reagirali na ovaj odlomak?

1. (b)

Bliži se mladost na izmaku. Sve rjeđe patim, već pjevajući skupljam rublje sa konopca za vješanje;

raspoređujem slike po zidovima i smijem se 5 sjedajuć da stvorim sjajne poezije ... Slušam ponoćne vijesti dok brišem suze sa naočara.

Na stolu otvorene knjige iz kojih crpim humor uznosâ i klonućâ.

10 Koji su me voljeli; povukoše se u se, jer napolju je zima: ružni smo i pomodreli. Prskaju na simsovima krhke vinske čaše.

Sluh mi je oštriji: da li to neko diše pod prozorom? Sedefna se lomi školjka
15 pod njegovim nogama? Ili mrak cokće jezikom dok zaviruje u sobe ljubavnika?

Dvije se svilene marame dodiruju?

Eto kako se hranim: činije zvukova i slane vode!

Ferida Duraković: Mala noćna svjetiljka Svjetlost Sarajevo, 1989

- Sa kakvim je uspjehom "pripovijedač" ove pjesme predstavio njenu temu?
- Osvrnite se na pjesničke slike koje podupiru tu temu.
- Kakav je, po vašem mišljenju, osnovni ton ove pjesme?
- Kakva je vaša reakcija na ovu pjesmu?